

СКВОРЦИТЪ

Отъ югъ прилитатъ птички. Тѣ кацатъ по високитѣ дървета, по покривитѣ на кжщитѣ, по черковната камбанария. Оглеждатъ се наоколо, цвѣркатъ.

— Скворци, скворци! — викатъ децата, тичатъ къмъ милитѣ пролѣтни гости и подскачатъ отъ радостъ.

Щомъ ги видѣхме, ние решихме съ брата си да имъ направимъ една кжщичка.

Взехме четири дъски, сковахме ги и отдолу имъ поставихме подъ, а отгоре направихме покривъ. На едната дъска пробихме дупка, презъ която свободно можехме да провреме стиснатата си въ юмруци ржка.

Повикахме нашия слуга, и той привърза кжщичката на една топола въ нашата градина.

Още на другия день ние забелязахме, че два скворца почнаха да принасятъ сламчици, перошинки, сухи листа и да ги слагатъ въ оставената отъ насъ кжщичка. После единиятъ скворецъ влизаше вътре, бавѣше се тамъ малко и пакъ изхвъркваше. Разбрахме, че тѣ си правятъ гнѣздо. Работѣха цѣлъ день. Когато спираше, мжжкиятъ скворецъ почваше да пѣе. Работата продължи нѣколко дни. Една сутринъ видѣхме скворцитѣ, кацнали на връвта, съ която бѣхме привързали кжщичката, почнаха да я кълватъ съ човки. Кълваха, кълваха и следъ това хвъркнаха нѣкжде. Чакахме ги дълго, но тѣ не се върнаха вече. Блъскахме си главата да разберемъ, защо така неочаквано ни напустнаха, но напраздно.

Следъ нѣколко дни една нощъ се изви страшна буря. Сутринъта ние отидохме въ градината. И що да видимъ! Приговената отъ насъ кжщичка за скворцитѣ лежеше на земята. Опънахме връвта, съ която бѣ привързана кжщичката. Указа се, че е гнила и много слаба. Чакъ сега разбрахме, защо нашитѣ гостенки така неочаквано избѣгаха. Когато сж кълвали връвта, тѣ ще сж разбрали, че е много слаба. Не сж искали да излагатъ пиленцата си на опасностъ и затова сж напустнали приготвената имъ въ нашата градина кжщичка.

Превелъ отъ нѣмски: Хр. Спасовски